

Cauza C-163/20**Rezumatul cererii de decizie preliminară întocmit în temeiul articolului 98 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții de Justiție****Data depunerii:**

16 aprilie 2020

Instanța de trimitere:

Bundesfinanzgericht (Austria)

Data deciziei de trimitere:

16 aprilie 2020

Recurentă:

AZ

Autoritate pârâtă:

Finanzamt Hollabrunn Korneuburg Tulln

Obiectul procedurii principale

Recurs împotriva unei decizii de respingere a cererii formulate de o lucrătoare care are reședința în Republica Cehă și desfășoară o activitate profesională în Austria, de acordare a unei alocații familiale în cuantum echivalent cu cel plătit lucrătorilor cu reședința în Austria

Obiectul și temeiul trimiterii preliminare

Interpretarea dreptului Uniunii, articolul 267 TFUE

Întrebarea preliminară

Articolul 18 și articolul 45 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, articolul 7 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (UE) nr. 492/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2011 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Uniunii, articolul 4, articolul 5 litera (b), articolul 7 și articolul 67 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și

al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială, precum și articolul 60 alineatul (1) a doua teză din Regulamentul (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială trebuie să fie interpretate în sensul că se opun aplicării unei reglementări naționale care prevede că prestațiile familiale acordate pentru un copil care nu se află efectiv în permanență în statul membru care plătește prestațiile familiale, ci se află efectiv într-un alt stat membru al Uniunii Europene, într-un alt stat contractant al Acordului privind Spațiul Economic European sau în Elveția trebuie să fie ajustate pe baza nivelului comparativ al prețurilor publicat de Oficiul de Statistică al Uniunii Europene pentru statul respectiv, în raport cu statul membru care plătește prestațiile familiale?

Dispozițiile de drept al Uniunii invocate

Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), articolele 18 și 45

Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO 2004, L 166, p. 1) – considerentul (16), articolele 1, 3, 4, 5, 7 și 67 și articolul 68 alineatul (2)

Regulamentul (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO 2009, L 284, p. 1) – articolul 60 alineatul (1)

Regulamentul (UE) nr. 492/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2011 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Uniunii (JO 2011, L 141, p. 1) – articolul 7 alineatele (1) și (2)

Dispozițiile naționale invocate

Familienlastenausgleichsgesetz 1967 (Legea privind compensarea cheltuielilor familiale, denumită în continuare „FLAG 1967”) – articolele 1, 2, 5, 8, 8a și 11, articolul 33 alineatul (3) punctul 2 și articolele 53 și 55

Einkommensteuergesetz 1988 (Legea privind impozitul pe venit din 1988, denumită în continuare „EStG 1988”) – articolul 33 alineatul (3)

Familienbeihilfe-Kinderabsetzbetrag-EU-Anpassungsverordnung (Regulamentul ministrului federal al femeilor, familiei și tineretului și al ministrului federal al finanțelor privind alinierea alocațiilor familiale și a cuantumului reducerilor pentru copiii aflați în întreținere în ceea ce privește copiii care locuiesc în permanență într-un alt stat membru al Uniunii Europene sau într-o parte

contractantă din Spațiul Economic European sau din Elveția, denumit de asemenea „Regulamentul privind alinierea în cadrul UE a alocațiilor familiale pentru copiii aflați în întreținere”), BGBl. II nr. 318/2018 – articolele 1-5

Prezentare succintă a situației de fapt și a procedurii

Recurenta și soțul său locuiesc în Republica Cehă împreună cu cei doi copii comuni minori ai lor. Ea desfășoară o activitate de lucrător frontalier în Austria, soțul său în Republica Cehă. Începând cu anul 2016, Finanzamt Hollabrunn Korneuburg Tulln (Administrația fiscală din Hollabrunn Korneuburg Tulln) a plătit recurentei un supliment reprezentând diferența (diferență de plată sau plată compensatorie) în conformitate cu Regulamentul nr. 883/2004, într-un quantum egal cu diferența dintre dreptul la prestații familiale din Republica Cehă și cel din Austria. Până în luna decembrie a anului 2018, această diferență a fost plătită într-un quantum total de 374,80 euro (238 de euro – partea corespunzătoare alocațiilor familiale și 116,80 euro – partea corespunzătoare deducerilor fiscale acordate pentru cei doi copii). În temeiul dispozițiilor articolului 8a din FLAG 1967 și ale articolului 33 alineatul (3) punctul 2 din EStG 1988, intrate în vigoare la 1 ianuarie 2019, suma plătită a fost adaptată la valoarea rezultată din nivelul comparativ al prețurilor publicat de Oficiul Statistic al Uniunii Europene la 1 iunie 2018 în ceea ce privește puterea de cumpărare din Republica Cehă în raport cu Austria. Este vorba despre o sumă lunară totală de 232 de euro (159,70 euro – partea corespunzătoare alocațiilor familiale și 72,30 euro – partea corespunzătoare deducerilor fiscale acordate pentru cei doi copii).

Nefiind de acord cu această reducere, recurenta a sesizat Finanzamt Hollabrunn Korneuburg Tulln cu o cerere având ca obiect obținerea „integrală a plății compensatorii neindexate a alocațiilor familiale”. Finanzamt a respins această cerere și, în urma unei proceduri precontencioase în care Finanzamt nu a răspuns obiecțiilor formulate de recurentă în raport cu dreptul Uniunii, a formulat o acțiune la Bundesfinanzgericht (Tribunalul Fiscal Federal), în vederea pronunțării unei decizii. Pe rolul Bundesfinanzgericht se află un număr mare de proceduri similare.

Principalele argumente ale părților din procedura principală

Litigiul privește aspectul dacă trebuie să fie luate în considerare, ca bază de calcul pentru acordarea suplimentului reprezentând diferența, prestațiile familiale din partea statului austriac (alocații familiale și quantumul deducerii care trebuie plătit împreună cu acestea) într-un quantum egal cu cel în care acestea sunt plătite, începând din anul 2019, pentru copiii cu reședința efectivă în Austria sau dacă acest quantum trebuie adaptat la nivelul prețurilor practicate în Republica Cehă. Potrivit recurentei, „lucrătorii mobili beneficiază de același drept la prestații familiale ca și lucrătorii locali, «indiferent de locul de reședință al copiilor în cauză»”. Finanzamt se opune acestei opinii.

Prezentare succintă a motivării trimiterii preliminare

Decizia în litigiu a fost precedată de o dezbatere privind compatibilitatea cu dreptul Uniunii a indexării prestațiilor familiale care intră sub incidența normelor de coordonare din dreptul Uniunii. În luna noiembrie a anului 2016, Comisia Uniunii Europene nu a dat curs unei cereri a mai multor ministere federale austriece de a aborda subiectul indexării prestațiilor familiale (care trebuie exportate) și de a prezenta o propunere de modificare a normelor de coordonare a sistemelor sociale.

Referindu-se la un aviz juridic emis de un profesor de drept al muncii și de drept social al Universității din Viena, la 5 ianuarie 2018, Ministerul Federal al Familiei și Tineretului din acea perioadă a prezentat – în acord cu Ministerul Federal al Finanțelor – pentru a fi supus unei expertize, un proiect ministerial referitor la o lege federală de modificare a FLAG 1967 și EStG 1988. La 2 mai 2018, Bundesregierung (Guvernul federal austriac) din acea perioadă a emis, în privința indexării propuse, un proiect de lege guvernamental având, în esență, același conținut cu proiectul ministerial. Acest proiect de lege guvernamental a fost adoptat cu majoritate de voturi în cadrul Nationalrat (Parlamentul) la 24 octombrie 2018. Indexarea a intrat în vigoare pentru prestațiile familiale care trebuie plătite începând cu 1 ianuarie 2019.

La 24 ianuarie 2019, Comisia Europeană a inițiat o procedură de constatare a neîndeplinirii obligațiilor împotriva Austriei. Aceasta se găsește în prezent în etapa a doua. În observațiile sale din 25 iulie 2019, Comisia apreciază că mecanismul de indexare austriac este discriminatoriu întrucât are ca efect reducerea alocațiilor familiale și a reducerilor fiscale aplicabile lucrătorilor din Austria pentru simplul motiv că copiii acestora au reședința în alt stat membru. Împrejurarea conform căreia costul vieții într-un stat membru este mai redus decât cel din Austria nu ar fi relevantă în ceea ce privește prestații care sunt plătite sub forma unei sume forfetare, fără legătură cu cheltuielile reale de întreținere a unui copil. Se pare că, până în prezent, Comisia nu a sesizat Curtea cu această problemă.

În doctrina juridică, conformitatea cu dreptul Uniunii a indexării prestațiilor familiale exportate a fost preponderent negată, dar a fost de asemenea admisă. Aplicarea corectă a dreptului Uniunii nu este atât de evidentă încât să nu lase loc niciunei îndoieli rezonabile.

Dreptul la suplimentul reprezentând diferența dintre prestațiile familiale cehe și cele austriece

În conformitate cu articolul 68 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 883/2004, în cazul în care, pentru aceleași perioade și aceiași membri de familie, se prevăd prestații în legislația a mai mult de un stat membru, cu același titlu, prioritatea drepturilor dobândite în temeiul unei activități salariate sau independente este acordată legislației statului membru al locului de reședință al

copiilor. Alineatul (2) al articolului menționat prevede că, în cazul cumulului de drepturi, prestațiile familiale se acordă în conformitate cu legislația desemnată ca având prioritate conform alineatului (1), drepturile la prestații familiale acordate în temeiul altor legislații fiind suspendate până la valoarea prevăzută de prima legislație; după caz, se acordă un supliment reprezentând diferența, pentru partea care depășește această valoare (a se vedea Hotărârea din 18 septembrie 2019, Moser, C-32/18, EU:C:2019:752, punctul 41, și, în continuare, în acest context, Hotărârea din 30 aprilie 2014, Wagener, C-250/13, EU:C:2014:278, punctul 46).

Nu se contestă că Austria plătește recurenteii prestații familiale în cuantumul în care acestea depășesc prestațiile familiale cehe.

Alocația familială și deducerea pentru copiii aflați în întreținere trebuie considerate o prestație de securitate socială, întrucât acestea sunt acordate beneficiarilor independent de orice apreciere individuală și discreționară a nevoilor personale pe baza unei situații definite de lege și se raportează la unul dintre riscurile enumerate în mod expres la articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul nr. 883/2004 [litera (j), prestații familiale] (a se vedea Hotărârea din 18 decembrie 2019, UB, C-447/18, EU:C:2019:1098).

Potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, statele membre sunt competente pentru organizarea propriilor sisteme de securitate socială, respectând în același timp dreptul Uniunii și în special dispozițiile Tratatului FUE referitoare la libertatea, recunoscută oricărui cetățean al Uniunii, de liberă circulație și de ședere pe teritoriul statelor membre (a se vedea Hotărârea din 23 ianuarie 2020, ZP, C-29/19, EU:C:2020:36, punctele 39, 41 și jurisprudența citată).

În special, reglementarea națională aplicată de Finanzamt se află, în special, într-o relație tensionată cu dreptul primar, cu articolele 18 și 45 alineatul (1) TFUE, precum și cu dreptul derivat, cu articolul 7 alineatele (1) și (2) din Regulamentul nr. 492/2011, cu articolele 4, 5, 7 și 67 din Regulamentul nr. 883/2004, precum și cu articolul 60 alineatul (1) a doua teză din Regulamentul nr. 987/2009.

În această privință, instanța de trimitere menționează, în acest context, în special Hotărârea Curții din 15 ianuarie 1986, Pinna, 41/84, EU:C:1986:1, Hotărârea din 6 octombrie 1995, Martinez, C-321/93, EU:C:1995:306, punctul 21, Hotărârea din 7 noiembrie 2002, Maaheimo, C-333/00, EU:C:2002:641, punctul 32, Hotărârea din 22 octombrie 2015, Trapkowski, C-378/14, EU:C:2015:720, punctul 35, Hotărârea din 12 martie 2020, SJ, C-769/18, EU:C:2020:203, punctul 43, Hotărârea din 2 aprilie 2020, FV și GW, C-802/18, EU:C:2020:269, punctul 24 și Hotărârea din 18 septembrie 2019, Moser, C-32/18, EU:C:2019:752, punctul 38.

Atât formele de discriminare vădite, cât și cele disimulate sunt interzise de dreptul primar. În această privință, în dezbaterile parlamentare care a condus la adoptarea deciziei de indexare s-a susținut că criteriul nu este cetățenia, ci locul de reședință, și că o indexare corespunzătoare se efectuează și pentru copiii de cetățenie

austriacă care au reședința în alt stat membru, în funcție de costul efectiv al vieții. De asemenea, s-a arătat că Comisia pregătise anterior, pentru a evita retragerea Regatului Unit din Uniune, o propunere care prevedea indexarea prestațiilor familiale. Comisia ar indexa salariile funcționarilor săi care nu locuiesc la Bruxelles sau la Luxemburg, precum și prestațiile familiale pentru copiii acestora (a se vedea Regulamentul nr. 1296/2009).

Articolului 5 litera (b) și articolului 67 din Regulamentul nr. 883/2004 ar trebui să li se atribuie interpretarea din limbajul curent, în sensul că ficțiunile stabilite prin acele dispoziții au ca efect, în prezentul litigiu, faptul că ar trebui să se considere că, având în vedere egalitatea de tratament prevăzută de aceste dispoziții, copiii recurente au, de jure, reședința în Austria, chiar dacă aceștia locuiesc efectiv în Republica Cehă, și că, prin urmare, suplimentul prevăzut la articolul 68 alineatul (2) din Regulamentul nr. 883/2004 ar trebui să fie plătit făcând abstracție de dispozițiile naționale care impun indexarea. În cazul în care s-ar prezuma că membrii familiei au reședința în Austria, ar exista de asemenea dreptul la alocații familiale într-un quantum egal cu al celor plătite pentru copiii care au reședința în Austria.

Această interpretare ar fi confirmată și de faptul că, la articolul 53 alineatul (1) a doua teză din FLAG 1967, legiuitorul austriac a transpus în esență în dreptul național conținutul articolului 67 prima teză din Regulamentul nr. 883/2004, dar, la articolul 53 alineatul (4) din FLAG 1967, prevede în mod expres că articolul 53 alineatul (1) a doua teză din FLAG 1967 nu se aplică în ceea ce privește regula de indexare prevăzută la articolul 8a alineatele (1)-(3) din FLAG 1967, așadar, potrivit acestuia, pare că aplicarea indexării este în contradicție cu ficțiunea șederii în statul care plătește prestațiile.

Necesitățile diferite, în funcție de statul de reședință, în ceea ce privește locuința, educația și întreținerea ar fi eliminate în mod deliberat prin ficțiunea reședinței. Independent de locul de reședință al copilului, ar exista un drept la același tip de prestație, în același quantum. Indexarea corelează în mod clar quantumul prestațiilor familiale austriece cu locul de reședință efectivă a copilului.

În dezbaterile parlamentare, s-ar fi făcut de asemenea referire la faptul că, și după indexare, prestațiile familiale austriece ar fi, în majoritatea cazurilor, mult mai ridicate decât cele plătite de statul de reședință.

Conform articolului 60 alineatul (1) din Regulamentul nr. 987/2009, în scopul aplicării articolelor 67 și 68 din Regulamentul nr. 883/2004, în special în ceea ce privește dreptul unei persoane de a solicita prestații, trebuie să se ia în considerare situația întregii familii, ca și când toate persoanele implicate ar fi supuse legislației statului membru în cauză și ar avea reședința pe teritoriul acestuia.

Astfel, în Hotărârea din 22 octombrie 2015, Trapkowski, C-378/14, EU:C:2015:720, punctul 35 și în Hotărârea din 18 septembrie 2019, Moser, C-32/18, EU:C:2019:752, punctul 38, Curtea a confirmat că „ficțiunea prevăzută la

articolul 67 din Regulamentul nr. 883/2004 are ca efect că o persoană poate pretinde prestații familiale pentru membrii familiei sale care au reședința în alt stat membru decât cel competent să plătească aceste prestații, ca și cum aceștia ar avea reședința în acest din urmă stat membru”.

Astfel, dacă s-ar considera că membrii familiei au reședința în Austria, ar exista dreptul la alocații familiale în același quantum cu cel plătit pentru copiii care au reședința în Austria. Cu alte cuvinte, legiuitorul Uniunii a optat în mod deliberat pentru o egalitate de tratament în sensul dreptului la prestații identice din punctul de vedere al naturii și al quantumului.

Cu toate acestea, în cauza Trapkowski era în discuție în esență aspectul dacă articolul 60 alineatul (1) a treia teză din Regulamentul nr. 987/2009 trebuie interpretat în sensul că părintelui copilului pentru care sunt acordate prestațiile familiale, care are reședința în statul membru care are obligația de a plăti acele prestații, trebuie să i se recunoască dreptul la respectivele prestații ca urmare a faptului că celălalt părinte, care are reședința în alt stat membru, nu a depus o cerere de prestații familiale.

În cauza *Moser*, Curtea a precizat că articolul 60 alineatul (1) a doua teză din Regulamentul nr. 987/2009 se aplică tuturor prestațiilor datorate în temeiul articolului 68 din Regulamentul nr. 883/2004.

Cu toate acestea, în cauza *Moser*, Curtea a statuat, în legătură cu alocația pentru îngrijirea copilului în discuție în acea cauză, că suplimentul reprezentând diferența prevăzută la articolul 68 din Regulamentul nr. 883/2004 trebuia plătit pe baza venitului realizat efectiv în statul de statul locului de muncă al lucrătorului, căruia îi revenea obligația de plată a prestației, și a arătat că, în cadrul situațiilor transfrontaliere, venitul va fi, de regulă, mai ridicat în statul în care lucrătorul este încadrat în muncă.

Prestații pentru acoperirea cheltuielilor familiale

Potrivit articolului 1 litera (z) din Regulamentul nr. 883/2004, „prestații familiale» înseamnă toate prestațiile în natură sau în numerar pentru acoperirea cheltuielilor familiei”. Articolul 1 din FLAG 1967 menționează că prestațiile prevăzute de această lege sunt acordate „în vederea asigurării unei compensări a cheltuielilor în interesul familiei”. Potrivit lucrărilor pregătitoare, în speță ar fi vorba despre o degrevare în funcție de costul efectiv al vieții, care poate fi diferit în funcție de locul de reședință. Dacă prestația ar fi acordată într-un quantum absolut invariabil în pofida diferențelor de nivel al prețurilor, acest lucru ar determina fie o acoperire excesivă sau o redistribuire care nu este impusă de libertățile fundamentale (atunci când țara de reședință a copilului este o țară cu o putere de cumpărare scăzută), fie la o acoperire insuficientă (atunci când țara de reședință a copilului este o țară cu o putere de cumpărare mai ridicată), ceea ce este contrar exercitării liberei circulații a persoanelor.

Prestațiile familiale austriece sunt finanțate, pe de o parte, din fondul de compensare a cheltuielilor familiale, care este finanțat, în principal, din contribuțiile plătite de angajatori, care se bazează pe quantumul salariilor plătite de aceștia din urmă, dar și din părți din venitul provenit din impozitul pe profit și pe venit (alocații familiale), iar, pe de altă parte, din venitul general obținut din impozitul pe venit (deducerile pentru copiii aflați în întreținere). Recurenta invocă faptul că, prin veniturile sale, cofinanțează prestațiile familiale austriece și că, pentru acest motiv, acestea din urmă îi sunt datorate integral; ea se referă, în această privință, la concluziile avocatului general Mancini prezentate la 21 mai 1985 în cauza Pinna, 41/84, EU:C:1985:215, punctul 6.C.).

În ceea ce privește interpretarea articolului 7 din Regulamentul nr. 883/2004, trebuie reținut, potrivit instanței de trimitere, că, în limbajul curent, indexarea austriacă a prestațiilor familiale care trebuie acordate în temeiul Regulamentului nr. 883/2004, chiar dacă nu ar fi afectată de ficțiunea prevăzută la articolul 67 din Regulamentul nr. 883/2004, conform articolului 7 din Regulamentul nr. 883/2004, ar fi supusă interdicției de modificare (în procedura pendinte în speță: de reducere) în temeiul locului de reședință efectiv al membrului de familie. În lucrările pregătitoare se precizează, printre altele, că, independent de impactul financiar real, efectul de ajutor în sensul unei soluții adecvate trebuie să depindă de împrejurările de fapt referitoare la suportarea costului vieții. Problema care se ridică nu este dacă prestațiile familiale pot sau nu pot să fie indexate, ci dacă obligația de export – care, în proiectul de lege în discuție, nu a fost repusă în discuție – în ceea ce privește prestațiile familiale austriece se referă la quantum sau la valoare. În această privință, este susținut punctul de vedere conform căruia este permisă indexarea unei prestații în numerar nefinanțate prin contribuțiile lucrătorilor, cu respectarea normelor privind nediscriminarea care decurg din libera circulație a persoanelor.

Potrivit susținătorilor conformității cu dreptul Uniunii a reglementării austriece, prestația în numerar austriacă nu este „redușă”, din moment ce în ponderarea alocațiilor familiale și a celorlalte prestații familiale în funcție de puterea de cumpărare, acestea sunt corelate cu costul vieții, diferit în fiecare țară de reședință, astfel fiind pus la dispoziție întotdeauna același coș de produse. Prestația nu s-ar modifica decât „numeric, ca quantum, iar nu ca valoare”. Întrucât corelația cu costul vieții nu ar urmări decât motive de egalitate de tratament, iar aceasta este utilizată chiar și în alte domenii ale ordinii juridice, ea nu ar părea să fie în mod fundamental lipsită de obiectivitate.

Obiectivul calculării parității puterii de cumpărare ar fi tocmai nealterarea material-valorică și constanța prestațiilor familiale. Ca valoare, prestația în numerar ar trebui, așadar, să fie aproape nemodificată în raport cu situația de fapt națională și neinfluențată de diferențele dintre statele membre în ceea ce privește inflația și puterea de cumpărare. Astfel, expresia „ca și cum”, care figurează la articolul 67 din Regulamentul nr. 883/2004, ar trebui înțeleasă în sensul că, pentru membrii de familie care au reședința în alt stat membru, quantumul prestațiilor familiale nu trebuie să corespundă din punct de vedere formal (ca sumă), ci din

punct de vedere material (ca valoare) cu cel al prestațiilor familiale pentru membrii de familie care au reședința pe teritoriul național. O abordare în funcție de valoare ar conduce, așadar, la concluzia că, potrivit modelului austriac, o schimbare a locului de reședință în cadrul Uniunii, al Spațiului Economic European sau al Elveției nu poate influența, modifica sau reduce prestațiile familiale austriece, ci valoarea acestora ar fi identică în fiecare stat de reședință. Un efect oneros unilateral nu ar fi identificabil în privința unui model care asigură o alocație familială garantată ca valoare în Uniune, în SEE sau în Elveția, în același quantum (valoric) ca și în cazul șederii pe teritoriul național. În acest caz, lucrătorii migranți nu și-ar pierde drepturile de securitate socială dintr-un stat membru, ceea ce, în caz contrar, ar putea să îi descurajeze să își exercite dreptul la liberă circulație.

Atât timp cât în Europa există încă diferențe majore de putere de cumpărare, acest model ar putea, pe de o parte, să contribuie la mai multă justiție și, pe de altă parte, ar putea chiar susține mobilitatea și, prin urmare, libera circulație a lucrătorilor.

Cu toate acestea, în dezbaterile parlamentare s-a menționat de asemenea faptul că, de exemplu, în cadrul Austriei, nu exista o indexare între diferitele costuri ale vieții în diferitele regiuni și că alocația familială austriacă și deducerea pentru copii aflați în întreținere erau prestații forfetare, care nu țineau seama de circumstanțele legate de reședință. De asemenea, ar exista o diferență între Slovacia de Est și Occident, întrucât, în aglomerarea Bratislava, costul vieții ar fi net mai ridicat decât, de exemplu, în aglomerarea Viena. Toate aceste regiuni diferite și aceste diferențe de cost al vieții nu ar fi reflectate. În continuare, s-a atras atenția asupra faptului că, tocmai în ceea ce privește produsele de îngrijire sau alimentele necesare copiilor de vârstă mică, adesea produsele ar fi aceleași ca și în Austria, care și acolo ar costa la fel de mult.

Se obiectează de asemenea că, pentru a acoperi cheltuielile de întreținere a copilului, beneficiarii ajutorului nu ar recurge doar la coșul de produse din statul de reședință al copilului, ci ar face de asemenea cumpărături în statul locului de muncă.

Rezultă din tot ceea ce precedă că, în temeiul articolului 267 TFUE, Curtea trebuie să fie sesizată cu cererea de decizie preliminară.